Sonetul asfințirii

Radu Iorgulescu

De-aș mai găsi o rază de lumină
să îmi topească palmele de ceară,
când ochii mei bătrâni de-atâta vară
se sting în ruga lor fără vreo vină.
*
Și taine risipite către seară
prin frunzele zâmbind a lună plină
îmi fac ușoară crucea și senină,
nu mă mai tem de-a stelelor povară.
*
Poate că alte flăcari căutate
de pana ta căzută-n amintire
împărtășesc iubirea cu dreptate.
*
Eu ramân prințul fără de palate,
umbră căzută lung în asfințire,
îmi ești în oase, nu te mai pot scoate.